227
E 5

169

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

~~1) K. I: 241.~~
22785
N Kr. 730

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

41

Aelii Donati, de octo partibus Orationes. Dav. Alb. Paffroet. 1530. 4°.

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK 'S GRAVENHAGE

Ex auctione Van Volsen, — urbe Kampensi, Dec. 1861 mactus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

PARTES Orationis quot ſunt?
octo. quæ? nomen pronomē ver=
bū aduerbiū participiū cōiunctio
præpoſitio interiectio. Nomē qd
eſt? pars orationis cum caſu: cor=
pus aut rem: proprie: cōmuniter=
ve ſignificans. ꝓprie vt roma tybris. cōmuniter vt vrbs
flumen. Nomini quot accidūt? ſex. quę? qualitas cōpa=
ratio gen9 numerus figura caſus. Qualitas nominū
in quo eſt? bipartita eſt. Quomodo? aut enī vnius no=
mē eſt et propriū dicitur: aut multoꝝ ⁊ eſt appellatiuū.
Cōparationis gradus quot ſunt? tres. qui? poſitiu9 vt
doctus . cōparatiuus vt doctior. ſuperlatiuus vt doctiſ=
ſimus. Que noīa cōparant? appellatiua dūtaxat qua=
litatē aut quantitatē ſignificātia. qualitatē vt bon9 ma
lus. quantitatē vt magnus paruus. Cōparatiu9 gra=
dus cui caſui ſeruit? abltō vtriuſq; nūeri ſine ꝑpoſitiōe.
Quomodo? dicimus enim doctior illo vel doctior illis.
Suplatiuus cui? genitiuo tantū plurali : vel collectiuo
ſingulari. Quō? dicimus enī doctiſſimus poetarū fuit
virgilius: vel optim9 plebis. Gňa nominū quot ſunt?
quatuor. quę? maſculinū vt hic magiſter. fœmininū vt
hęc muſa. neutꝝ vt hoc ſcamnū. cōmune vt hic ⁊ hęc ſa=
cerdos. Eſt pręterea triū generū qd omne dicitur vt hic
⁊ hęc ⁊ hoc felix. Eſt ⁊ epicœnū id eſt promiſcuū genus
vt paſſer aquila muſtela milu9. Numeri nominū quot
ſunt? duo. qui? ſingularis ut hic magiſter. pluralis vt hi
magiſtri. Figurę nominū quot ſunt? duę. quę? ſimplex
ut decens potens. cōpoſita vt indecēs impotēs. Quot
modis nomina cōponunt? quatuor. quibus? ex duobuſ
integris vt ſuburbanus: ex duobus corruptis vt efficax
municeps: ex integro ⁊ corrupto ut ineptus inſulſus: ex

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

KONINKL. BIBLIOTHEEK TE 'SHAGE.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

corrupto ⁊ integro vt nugigerulus: aliquãdo ex cõplu-
ribꝰ vt inexpugnabilis imperterritus. Caſus nominũ
quot ſunt? ſex. qui? noĩatiuus genitiuꝰ datiuꝰ accuſati-
uꝰ vocatiuꝰ ablatiuꝰ. Per hos enĩ caſus omniũ generꝝ
nomina pronomina participia declinantur hoc modo:

MAgiſter nomẽ appellatiuũ gñis maſculini nũeri
ſingularis figure ſimplicis caſus ntĩ et vocatiui:
quod declinabitˀ ſic. Ntõ hic magiſter. gtõ huius magi-
ſtri. dtõ huic magiſtro. accõ hunc magiſtꝝ. vtõ o magi-
ſter. abltõ ab hoc magiſtro. Et plr̃ ntõ hi magiſtri. gtĩo
horũ magiſtrorum. dtõ his magiſtris. accõ hos magi-
ſtros. vtõ o magiſtri. ablatiuo ab his magiſtris.

MUſa nomẽ appellatiuũ gñis feminini nũeri ſin-
gularis figure ſimplicis caſus ntĩ ⁊ vtĩ ⁊ abltĩ quod de-
clinabitˀ ſic. Ntõ hec muſa. gtõ huiꝰ muſe. dtõ huic mu-
ſe. accõ hanc muſam. vtõ o muſa. abltõ ab hac muſa. et
plr̃ ntõ he muſe. gtĩo harũ muſarũ. dtõ his muſis. accõ
has muſas. vocatiuo o muſæ. abltõ ab his muſis.

SCamnũ nomen appellatiuũ gñis neutri nũeri ſin-
gularis figure ſimplicis caſus ntĩ ⁊ accĩ ⁊ vtĩ q̃d declina
bitur ſic. Ntõ hoc ſcamnũ. gtõ huius ſcãni. dtõ huic ſcã-
no. accõ hoc ſcamnũ. vtõ o ſcamnũ. abltõ ab hoc ſcãno.
⁊ plr̃ ntõ hec ſcãna. gtõ hoꝝ ſcãnoꝝ. dtõ his ſcãnis. accõ
hec ſcamna. vocatiuo o ſcamna. abltõ ab his ſcamnis.

SAcerdos nomen appellatiuum gñis cõmunis nũeri
ſingularis figuræ ſimplicis caſus noĩatiui et vtĩ q̃d
declinabitur ſic. Ntõ hic ⁊ hæc ſacerdos. gtõ huiꝰ ſacer-
dotis. datiuo huic ſacerdoti. accuſatiuo hunc ⁊ hãc ſa-
cerdotem: vtõ o ſacerdos. abltõ ab hoc et ab hac ſacer-
dote vel ſacerdoti. et pluraliter nominatiuo hi ⁊ hæ ſa-
cerdotes. genitiuo horũ ⁊ harũ ſacerdotum. datiuo his
ſacerdotibus. accuſatiuo hos ⁊ has ſacerdotes. vocati-
uo o ſacerdotes. ablatiuo ab his ſacerdotibus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

FElix nomē appellatiuū gn̄is ōnis nūeri ſingularis figurę ſimplicis caſus ntī ⁊ accī ⁊ vtī quod declinabitur ſic. Ntō hic ⁊ hæc ⁊ hoc felix. gtō huius felicis. dtō huic felici. accō hunc ⁊ hanc felicem et hoc felix. vocatiuo o felix. ablatiuo ab hoc et ab hac et ab hoc felice vel felici. ⁊ pluraliter nominatiuo hi ⁊ hæ felices ⁊ hęc felicia. genitiuo horum et harum et horū felicium. dtō his felicibus. accō hos ⁊ has felices et hæc felicia. vocatiuo o felices ⁊ o felicia. ablatiuo ab his felicibus.

FRuct⁹ nomē appellatiuū gn̄is maſculini nūeri ſingularis figurę ſimplicis caſus ntī gtī ⁊ vtī quod declinabitur ſic. Ntō hic fructus. gtō huius fructus. datiuo huic fructui. accō hunc fructum. vocatiuo o fructus. ablatiuo ab hoc fructu. et pluraliter ntō hi fructus. genitiuo horum fructuum: datiuo his fructibus. accō hos fructus. vtō o fructus. abltō ab his fruccibus.

SPecies nomē appellatiuū gn̄is feī nūeri ſingularis figuræ ſimplicis caſus ntī ⁊ vtī: quod declinabitur ſic. Ntō hęc ſpecies. gtō huius ſpeciei. dtō huic ſpeciei. accō hāc ſpeciem. vtō o ſpecies. abltō ab hac ſpecie. et plr̄ ntō hę ſpecies. genitiuo harum ſpecierū. dtō his ſpeciebus. accō has ſpecies. vtō o ſpecies. abltō ab his ſpeciebus.

PRima declinatio quot literas terminales habet? duas. quas? a et s. Quot terminationes? tres. q̄s? a. as. es. Da exemplū. a vt poeta. as vt ęneas. es vt anchiſes. Quę eſt agnitio ꝑmæ declinationis? hęc eſt cuius genitiuus et datiuus ſingulares et ntūs et vocatiuus plurales in æ diphthongon deſinunt: accuſatiuus in am correptam. vtūs ſimilis eſt nominatiuo. abltūs in a productam. gtūs pluralis in arū correptaꝫ. dtūs et abltūs in is productam. accuſatiuus in as productam.

SEcunda declinatio quot literas terminales habet? tres. quas? r. s. m. Quot terminatiões? ſex. quas? er

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

ir.ur.us.eus.um. Da exemplum.er vt ſacer.ir vt vir:ur vt ſatur.us vt dominꝰ.eus vt tydeus.um vt templum. Quæ eſt agnitio ſecunde declinationis: hec eſt cuius genitiuus ſingularis ⁊ nominatiuus ⁊ vocatiuus plurales in i productã deſinunt: datiuus ⁊ ablatiuus in o productam.accuſatiuus in um correptam. Quãdo nominatiuus in r uel in m deſinit ſimilis erit ei vocatiuus Qñ in us:mutatur in e. quãdo vero in ius: ſi ſint propria noĩa:abiecta us fit vocatiuus in i:vt virgilius virgili: ⁊ vnũ nomẽ appellatiuũ qđ eſt filius fili. genitiuꝰ pluralis in orũ correptã. dtũs ⁊ ablatiuus in is productam.accuſatiuus in os productam vel in a correptã.

TErtia declinatio qt literas terminales habet: decem.quas:a.e.o.c.l.n.r.s.t.x. Da exemplum.a vt poema.e vt monile.o vt virgo.c vt lac.l vt mel.n vt nomen.r vt pater.s vt ciuitas.t vt caput.x ut felix. Quot terminationes: ſeptuaginta octo uel paulo plꝰ. Quæ eſt agnitio tertiæ declinationis: hec eſt cuius genitiuꝰ ſingularis in is correptã deſinit. datiuus in i productã. accũs in em vel in im correptã. vtũs ſimilis eſt noĩatiuo.ablatiuus in e correptã uel in i productã. ntũs ⁊ accuſatiuus ⁊ vocatiuus plurales in es produ[c]tam vel in a correptam. genitiuus pluralis in um uel in ium correptam. datiuus ⁊ ablatiuus in bus correptam.

QVarta declinatio quot literas terminales habet: duas. quas: s ⁊ u. Quot terminatiões: ſimiliter duas.q̃s:us ⁊ u. Da exemplũ.us vt manus.u vt cornu Que eſt agnitio q̃rtæ declinatiõis: hec eſt [c]uius gtũs ſingularis ⁊ ntũs ⁊ accũs ⁊ vtũs plurales in us productam deſinunt.datiuus in ui productã.accuſatiuus in um correptam. uocatiuus ſimilis eſt nominatiuo. ablatiuus in u productam.genitiuꝰ pluralis in uum correptam.datiuus ⁊ ablatiuus in bus correptam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

QUinta declinatio quot literas terminales habet? vnã. quã? s. quot terminatiões? similiter vnã. quã? es productã vt dies. Quæ est agnitio quintę declinationis? hęc est cuius genitiu⁹ ꝛ dtũs singulares in ei diuiſas ſyllabas definunt. accũs in em correptã. vtũs ſimilis est ntõ. ablatiuus in e productã. ntũs ꝛ accuſatiuus ꝛ vtũs plurales in es productam. gtũs pluralis in erum correptam. datiuus ꝛ abltũs in bus correptam.

PRonomen qđ est? pars orationis quæ ꝓ noīe poſita tantundẽ pene ſignificat: perſonãq; interdũ recipit. Pronoī quot accidũt? ſex. q̄? qualitas genus nũerus figura ꝑſona caſus. Qualitas ꝓnoīm in quo est? duplex est. quomõ? aut enī finita ſunt pronoīa aut infinita. Quę ſunt finita? q̄ recipiũt perſonas. vt ego tu ille. Quę ſunt infinita? q̄ non recipiunt ꝑſonas. ut q̇s quę q̊đ. Gñа pronoīm quot ſunt? eadem fere q̄ et nominũ. maſculinũ vt quis. fœmininũ ut quę. neutrũ vt q̊đ. cõmune vt talis qualis. triũ generꝫ quod õne dicit̄. vt ego tu ſui. Numeri pronoīm q̊t ſunt? duo. qui? ſingularis vt hic. pluralis ut hi. Figuræ pronoīm q̊t ſunt? duę. q̄? ſimplex vt quis. cõpoſita vt q̇sq̇s. Perſonę ꝓnominũ quot ſunt? tres. quę? prima vt ego. ſcđa vt tu. tertia vt ille. Caſus itẽ pronominũ quot ſunt? ſex quẽadmodũ ꝛ noīm: per hos enī caſus oīm gñm nomīa ꝓnoīa ꝑticipia inflectũtur hoc mõ. Perſonę priæ gñis õnis. Ego mei vel mis mihi me a me. et pluraliter nos noſtꝝ vel noſtri nobis nos a nobis. Perſonę ſecundæ gñis oīs. Tu tui uel tis tibi te o tu a te: et plr̄ vos veſtꝝ vel ueſtri vobis vos o vos a vobis. Perſonę tertię gñis oīs vtriuſq; numeri ſui ſibi ſe a ſe. ꝛ pluraliter ſui ſibi ſe a ſe. Generis maſculini ille illius illi illum ab illo. ꝛ plr̄ illi illoꝝ illis illos ab illis. Gñis feminini illa illi⁹ illi illam ab illa. ꝛ plr̄ illę illaꝝ illis illas ab illis. Gñis neutri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Illud illius illi illud ab illo. et pluraliter illa illoꝝ illis il-
la ab illis. Generis maſculini ipſe ipſius ipſi ipſum ab
ipſo. et pluraliter ipſi ipſorum ipſis ipſos ab ipſis. Ge-
neris feminini ipſa ipſius ipſi ipſam ab ipſa. et plurali-
ter ipſę ipſarū ipſis ipſas ab ipſis. Generis neutri ipſuz
ipſius ipſi ipſum ab ipſo. et pluraliter ipſa ipſorum ipſiſ
ipſa ab ipſis. Generis maſculini iſte iſtius iſti iſtuz ab
iſto. et plr̄ iſti iſtoꝝ iſtis iſtos ab iſtis. Gn̄is fei iſta iſti-
us iſti iſtam ab iſta. et plr̄ iſtę iſtarū iſtis iſtas ab iſtis.
Gn̄is neutri iſtud iſtius iſti iſtud ab iſto. et plr̄ iſta iſto
rum iſtis iſta ab iſtis. Generis maſculini hic huius hu-
ic hunc ab hoc: et plr̄ hi horū his hos ab his. Gn̄is femi-
nini hęc huius huic hanc ab hac. et pluraliter hę harum
his has ab his. Generis neutri. hoc huius huic hoc ab
hoc. et pluraliter hęc horum his hęc ab his. Gn̄is maſ-
culini is eius ei eum ab eo. ꝛ pluraliter ei eoꝝ eis eos ab
eis. Generis feminini ea eius ei eā ab ea. ꝛ pluraliter eę
earum eis eas ab eis. Gn̄is neutri id eius ei id ab eo. et
pluraliter ea eorum eis ea ab eis. Gn̄is maſculini quis
vel qui cuius cui quem a quo vel a qui. et pluraliter qui
quorum quis vel quibus quos a quis vel a q̇bus. Gn̄is
feminini quę vel qua cuius cui quam a qua vel a qui. et
pluraliter quę quarum quis vel quibus quas a quis vł
a quibus. Generis neutri quod vł quid cuius cui quod
vel quid a quo vel a qui. et pluraliter quę vel qua quorū
quis vel quibus quę uel qua a quis vel a quibus. Gn̄is
maſculini me⁹ mei meo meū o mi a meo. et plr̄ mei me-
orū meis meos o mei a meis Gn̄is fœminini mea meæ
meę meam o mea a mea. et pluraliter meę mearū meis
meas o meę a meis. Generis neutri meū mei meo meū
o meū a meo. ꝛ pluraliter mea meorum meis mea o me-
a a meis. Generis maſculini tuus tui tuo tuum a tuo.
ꝛ pluraliter tui tuorum tuis tuos a tuis. Generis femi-

nini tua tuę tuę tuam a tua. et pluraliter tuę tuaꝝ tuis tuas a tuis. Generis neutri tuum tui tuo tuum a tuo. et pluraliter tua tuorum tuis tua a tuis. Generis maſculini ſuus ſui ſuo ſuum a ſuo. et pluraliter ſui ſuorum ſuis ſuos a ſuis. Generis feminini ſua ſuę ſuę ſuam a ſua. et pluraliter ſuæ ſuarum ſuis ſuas a ſuis. Generis neutri ſuum ſui ſuo ſuum a ſuo. et pluraliter ſua ſuoruz ſuis ſua a ſuis. Generis maſculini noſter noſtri noſtro noſtrū o noſter a noſtro. et pluraliter noſtri noſtrorum noſtris noſtros o noſtri a noſtris. Gn̄is fei nr̄a noſtræ noſtræ noſtrā o noſtra a noſtra. ⁊ plr̄ noſtræ nr̄aꝝ noſtris nr̄as o noſtræ a noſtris. Gn̄is neutri nr̄m nr̄i noſtro nr̄m o noſtrum a noſtro ⁊ plr̄ nr̄a noſtroꝝ nr̄is nr̄a o noſtra a noſtris. Gn̄is maſcl̄i veſter vr̄i vr̄o veſtꝝ a veſtro. ⁊ plr̄ vr̄i veſtroꝝ veſtris veſtros a vr̄is. Gn̄is fei veſtra veſtrę veſtrę veſtrā a veſtra. ⁊ plr̄ veſtrę veſtrarū veſtris veſtras a veſtris. Generis neutri ueſtrꝝ vr̄i veſtro veſtrū a veſtro. ⁊ plr̄ vr̄a veſtroꝝ vr̄is vr̄a a vr̄is Da horū compoſita. vt egomet tuimet ſuimet ſibimet illic iſtic illiccine iſticcine hiccine heccine hoccine. Idē in maſculino genere productam: in neutro uero correptā: vt quiſnam quiſpiam aliquis. ⁊ cætera.

Verbū quid eſt: pars orationis cū tēpore ⁊ pſona ſine caſu aut agere aliq̄d aut pati aut neutrū ſignificās. Verbo q̄t accidūt: ſeptē. q̄: q̄litas cōiugatio gn̄s nūerus figura tēpus perſona. Qualitas v̇boꝝ in quo eſt: in modis et formis. Modi quot ſunt: ſex. Indicatiuus vt lego. Imperatiuus vt lege. Optatiuus vt vtinam legerem. Coniunctiuus vt cum legam. Infinitiuus vt legere. Impersonalis ut legitur. Formę v̇borū quot ſunt: quatuor. quę: perfecta vt lego. meditatiua vt lecturio. frequentatiua vt leſtito. inchoatiua vt ferueſco caleſco. Cōiugatiōes v̇boꝝ q̄t ſunt: tres. quæ:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

prima in a. ſecūda in e. tertia in i. Prima quę eſt? quę in
indicatiuo mō tēpore pñti numero ſingulari ſecūda ꝑ-
ſona uerbo actiuo ⁊ neutrali a productā habet ante no-
uiſſimā literā paſſiuo cōmuni ⁊ deponēti añ nouiſſimā
ſyllabā vt amo amas amor amaris. Et futuꝝ tēpus e-
iuſdē modi in bo ⁊ in bor ſyllabā mittit: ut amo amabo
amor amabor. Secūda quæ eſt? quę in indicatiuo mo-
do tpe pñti nūero ſingulari ſecūda perſona uerbo acti-
uo ⁊ neutrali e productā habet añ nouiſſimā literā paſ-
ſiuo cōmuni ⁊ deponenti añ nouiſſimā ſyllabā vt doceo
doces: doceor doceris. Et futurū tēpus eiuſdē modi in
bo ⁊ in bor ſyllabā mittit vt doceo docebo: doceor doce-
bor. Tertia quę eſt? quę in indicatiuo mō tpe pñti nūe-
ro ſingulari ſecunda perſona uerbo actiuo et neutrali i
correptā uel i productā habet añ nouiſſimā literā paſſi-
uo cōmuni ⁊ deponenti pro i litera e correptā uel i pro-
ductā habet añ nouiſſimā ſyllabā vt lego legis legor le-
geris. audio audis audior audiris. Et futurū tēpus e-
iuſdem modi in am ⁊ in ar ſyllabā mittit. vt lego legam
legor legar: audio audiā audior audiar. Vbi poſſunt hꝫ
diſcerni? Hęc in imperatiuo ⁊ in infinitiuo modo ſtatim
diſcerni poſſunt vtrum i literā correptā habeant an pro
ductā: nam i litera correpta ſi fuerit in e cōuertitur. pro-
ducta nō mutatur. Eſt qñ tertia cōiugatio futuꝝ tem-
pus non in am tantum: ſed etiā in bo ⁊ in bor ſyllabam
mittit interdū cum i literam correptā non habuerit ſed
productā: ut eo is ibo: queo quis quibo: eam vel queaꝫ.
Gña uerborum quot ſunt? quinqꝫ. quæ? actiua. paſſiua.
neutra. communia ⁊ deponentia. Actiua quę ſunt? quę
in o deſinunt: ⁊ accepta r litera faciunt ex ſe paſſiua: vt
lego legor. Paſſiua quę ſunt? quę in r deſinūt ⁊ ea dem-
pta redeūt in actiua: ut legor lego. Neutra quę ſunt? q̄
in o deſinūt ut actiua: ſed accepta r litera latina nō ſunt

vt ſto curro nã ſtor curror nõ dicitur. Sũt pręterea neu-
tropaſſiua: vt gaudeo gauiſus ſum. ſoleo ſolitus ſum.
fio fis factus ſum. mereo meſtus ſum. Deponẽtia quæ
ſunt: quę in r deſinunt vt paſſiua: ſed ea dempta latina
non ſunt vt luctor loquor ſequor naſcor & orior. Cõmu-
nia quę ſunt: quę in r ſimiliter deſinunt vt deponentia
ſed in duas formas cadunt agẽtis & patiẽtis vt oſculor
criminor. dicimus enim oſculor te oſculor a te. criminor
te criminor a te. Numeri verborꝝ quot ſunt: duo. q̇. ſin-
gularis vt lego. pluralis vt legimus. Figurę verboruꝫ
quot ſunt. duæ. q̄: ſimplex vt lego. cõpoſita vt negligo.
Tẽpora verborũ quot ſunt: tria. quę. præſens vt lego.
pręteritum vt legi. futurꝝ vt legam. Quot ſunt tempo-
ra in declinatione verborum: quinqꝫ. quę: pręſens vt le-
go. preteritũ imperfectũ vt legebam. pręteritũ perfectũ
vt legi. preteritum pluſquãperfectũ vt legerã. futurũ vt
legam. Perſonæ verborum quot ſunt: tres. quæ: pri-
ma vt lego. ſecunda vt legis. tertia vt legit.

Aduerbiũ quid eſt: pars orõnis quę adiecta ver-
bo ſignificationẽ eiꝰ explanat atqꝫ implet. Ad-
uerbio q̊t accidũt: tria. q̇: ſignificatio cõparatio
& figura. Significatio aduerbiorũ in q̊ eſt: Quia ſunt
aduerbia loci. aut tẽporis. aut numeri. aut negãdi. aut
affirmãdi. aut demõſtrandi. aut optandi. aut hortãdi.
aut ordinis. aut interrogãdi. aut ſimilitudinis. aut q̄li-
tatis. aut quãtitatis. aut dubitãdi. aut perſonalia. aut
vocãdi. aut reſpondendi. aut ſeparãdi. aut iurandi. aut
eligendi. aut congregãdi. aut prohibendi. aut euẽtus.
aut cõperandi. Da aduerbia loci vt hic vel ibi illic iſtic
inde intro vel foras. Da tẽporis. vt hodie heri nunc nu-
per cras aliquãdo olim tunc cum dũ iam ſemper mane
modo. Da numeri vt ſemel bis ter quater. Da negãdi.
vt haud nõ neqꝫ. Da affirmandi. vt etiam quin ni certe

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK 'S GRAVENHAGE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Da demonſtrādi.vt en ecce.Da optādi.vt vtinam oſi.
Da hortādi.vt eia age.Da ordinis.vt deīde deinceps.
Da interrogandi:vt cur quare q̄obrem p̄ſertim.Da ſi-
militudinis:vt quaſi ceu tanq̄ȝ velut veluti ſic ſicut ſicu-
ti. Da qualitatis. vt docte pulchre fortiter bene male.
Da quantitatis.ut multū paꝝ modicū minimū mini-
me valde. Da dubitādi.vt forſan forſitan fortaſſis vel
fortaſſe fortuitu. Da perſonalia.vt mecū tecum ſecum
nobiſcum vobiſcū.Da vocandi vt o.Da reſpōdendi.vt
heus.Da ſeparādi.vt ſeorſum retrorſum.Da iurandi.
vt ædepol caſtor hercule mediusfidius. Da eligēdi: vt
poti⁊ imo.Da cōgregādi:vt ſimul vna pariter.Da pro
hibendi.vt ne. Da euē tus.vt forte fortuitu. Da cōpa-
rādi. vt maius vel minus tā maxime minimū minime.
Cōparatio aduerbiorū in quo eſt? tribus gradibus cō-
paratiōis ſcilicet: poſitiuo cōparatiuo ꝛ ſuplatiuo. Da
aduerbiū poſitiui grad⁊.vt docte. Da comparatiui.vt
docti⁊.Da ſuplatiui.ut doctiſſimū vel doctiſſime. Fi-
guræ aduerbioꝝ quot ſunt?duę.q̄? ſimplex vt docte pru
denter.cōpoſita:vt indocte imprudenter. Aduerbia lo-
calia vel in loco vel de loco vel ad locū vel per locū:ſed in
loco et de loco eandem ſignificationem habēt.vt intus
ſum intus exeo foris ſum foris venio. Ad locum autem
et per locum aliam ſignificationē habēt.vt intro eo fo-
ras eo:deintus autē et deforis ſic non dicitur quomodo
ad foras vel in foras.per locū autem vt hac illac iſtac.

PArticipiū quid eſt? pars orationis partē capi-
ens nois partēq̄ȝ verbi ꝛ partem ab vtroq̄:Re-
cipit enī a nomine genera et caſus: a verbo tē-
pora ꝛ ſignificatiōes:ab vtroq̄ȝ numeꝝ ꝛ figurā. Par-
ticipio quot accidūt? ſex.quę? genera ꝛ caſus tempora ꝛ
ſignificationes nūerus ꝛ figura. Genera participiorū
quot ſunt?quatuor.quę? maſculinū vt hic lectus.femi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

ninū vt hec lecta. neutrum vt hoc lectū. cōe vt hic ⁊ hæc
⁊ hoc legens. Caſus participioꝝ quot ſunt. ſex. qui: no-
minatiuus vt hic ⁊ hæc ⁊ hoc legens. gtūs vt huius le-
gētis. dtūs vt huic legenti. accūs vt hunc ⁊ hanc legen-
tem ⁊ hoc legens. vtūs vt o legens. abltūs vt ab hoc et
ab hac ⁊ ab hoc legente vel legēti. Tēpora participioꝝ
quot ſunt. tria. quæ: pręſens vt legens. p̄teritum vt le-
ctus. futuꝝ vt lecturus vel legēdus. Significatio par-
ticipiorum in quo eſt: quia ab actiuo verbo duo partici
pia veniūt præſens ⁊ futuꝝ vt legens lecturus. A paſ-
ſiuo quot: duo. pręteritū ⁊ futurum vt lectus legendus
A neutro quot. duo ſicut ab actiuo: pręſens ⁊ futurum:
vt ſtans ſtaturus. A deponēti quot: tria. quę: pñs præ-
teritum ⁊ futurum. vt loquens locutus locuturꝰ. A cō-
muni quot: quatuor. quę: pñs præteritū ⁊ duo futura:
vt criminās criminatus criminaturus vel criminādus.
Numeri participiorum quot ſunt: duo. qui: ſingularis
vt hic legens: pluralis vt hi legentes. Figuræ partici-
piorum quot ſunt: duæ. quæ: ſimplex vt legens: cōpo-
ſita vt negligens.

LEgens participium veniens a verbo actiuo tēpo-
ris pręſentis generis omnis numeri ſingularis fi-
gurę ſimplicis caſus nominatiui et vocatiui q̄d declina
bitur ſic. Ntō hic ⁊ hæc ⁊ hoc legens. gtō huius legētis.
datiuo huic legenti. accō hunc ⁊ hanc legentē et hoc le-
gens. vtō o legens. abltō ab hoc et ab hac et ab hoc le-
gente vel legēti. ⁊ pluraliter nominatiuo hi ⁊ hę legen-
tes et hæc legentia. gtō horum et harum et hoꝝ legen-
tum vel legentium. datiuo his legentibus. accō hos et
has legentes et hæc legentia. vocatiuo o legentes et o
legentia. ablatiuo ab his legentibus.

LEcturus participiū veniens a v̉bo actiuo tp̄is fu-
turi nūeri ſingularis figurę ſimplicis caſus nti: q̄d

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

declinabitur ſic. Ntõ hic lecturus hec lectura hoc lecturũ
gtõ huius lecturi lecture lecturi. dtõ huic lecturo lecture
lecturo. accõ hunc lecturũ hãc lecturam hoc lecturũ. vtõ
o lecture lectura lecturam. abltõ ab hoc lecturo ab hac
lectura ab hoc lecturo. et pluraliter ntõ hi lecturi hæ le-
cturæ hec lectura. gtõ horum lecturorum harũ lecturarũ
horũ lecturoruz. dtõ his lecturis. accõ hos lecturos has
lecturas hec lectura. vtõ o lecturi lecturæ lectura. abltõ
Lectus participiũ veniẽs a verbo (ab his lecturis.
paſſiuo tẽporis preteriti numeri ſingularis figure
ſimplicis caſus nti quod declinabitur ſic. Ntõ hic lectus
hæc lecta hoc lectũ. gtõ hui⁹ lecti lectæ lecti. dtõ huic le-
cto lectæ lecto. accõ hunc lectũ hanc lectã hoc lectũ. vtõ
o lecte lecta lectũ. abltõ ab hoc lecto ab hac lecta ab hoc
lecto. ⁊ plr̃ ntõ hi lecti he lecte hec lecta. gtõ horũ lectorũ
harũ lectarũ horũ lectorum. dtõ his lectis. Accõ hos le-
ctos has lectas hec lecta. vtõ o lecti lecte lecta. abltõ ab
Legendus participiũ veniens a verbo (his lectis.
paſſiuo temporis futuri numeri ſingularis figuræ
ſimplicis caſus nominatiui: quod declinabitur ſic. Ntõ
hic legẽdus hec legẽda hoc legendum. gtõ huius legen
di legende legendi. dtõ huic legendo legende legendo:
Accõ hunc legendum hãc legendã hoc legendum. vtõ o
legende legenda legendum. Abltõ ab hoc legendo ab
hac legẽda ab hoc legendo. et plr̃ ntõ hi legẽdi hæ legẽ-
de hec legenda. gtõ horum legendorũ harum legenda-
rum horum legendoꝝ. dtõ his legẽdis. accuſatiuo hos
legendos has legendas hæc legenda. vocatiuo o legẽ-
di legende legenda. ablatiuo ab his legendis.
Coniũctio quid eſt: pars orõnis annectens or-
dinãsq; ſententiã. Coniũctioni q̃t accidũt: tria.
que: poteſtas figura ⁊ ordo. Poteſtas coniuncti-
onũ q̃t ſpecies habet: quinq;. quas: copulatiuas diſiũcti-

tiuas expletiuas cauſales ꝛ rōnales. Da copulatiuas. vt et etq; at atq; ac aſt. Da diſiūctiuas: vt aut ve vel ne nec an neq;. Da expletiuas. vt quidē equidē ſaltem videlicet q̄q; q̄uis quoq; autē porro licet tamē verūtamen ſin autē finaliter. Da cauſales: vt ſi etſi etiāſi ſi quidem quādo quandoquidē quin quinetiā quatinꝰ ſin ſeu ſiue neue nam nāq; ni niſi niſiſi ne ſed interea quāobrem p̄ſertim itē itemq; ceteꝝ alioquin p̄terea. Da rationales vt ita itaq; enim eteni̅ enimuero quia quapropter quoniam quoniāquidē quippe nēpe ergo ideo igitur ſcilicet videlicet propterea iccirco. Figure coniunctionū quot ſunt? due. que? ſimplex vt nam: cōpoſita vt nāq;. Ordo coniunctionum in quo eſt? quia aut p̄poſitiuæ coniunctiones ſunt vt at ac aſt. aut ſubiūctiuæ vt q; ve ne. aut communes. vt ergo ideo igitur.

PRæpoſitio quid eſt? pars orationis que p̄poſita alijs partibus in oratione ſignificationem eaꝝ aut complet aut mutat aut minuit. Præpoſitioni q̄t accidunt? vnum. quid? caſus tantum. Quot caſus? duo. q̄? accūs et ablatiuus. Da prepoſitiones caſus acci. vt ad apud. ante: aduerſum. cis. citra. circū. circa. cōtra. erga. extra. inter. intra. infra. iuxta. ob. pone. per. prope. propter. ſecundum. poſt. trans. vltra. preter. ſupra. circiter. vſq;. ſecus. penes. Quomodo? dicimus eni. ad patrem apud villam. ante edes. aduerſum inimicos. cis rhenū: citra forum. circum vicinos: circa templū. cōtra hoſtes. erga propinquos. extra terminos. iter naues. itra mœnia. infra tectum. iuxta macellum. ob augurium. pone tribunal. per parietem. prope feneſtram. propter diſciplinam. ſecundum fores. poſt tergum. trans ripam. vltra fines. præter officium. ſupra cælum. circiter annos. vſq; oceanum. ſecus viam. penes arbitros. Da prepoſitiones caſus ablatiui. vt a. ab. abs. cum. coram. clam:

de.e.ex.pro.prę.palam:ſine abſq;. tenus. Quomodo:
dicimus enī.a domo.ab homine.abs quolibet.cū exer-
citu.coram teſtibus.clam cuſtodibus. de foro.e iure.ex
prefectura.pro clientibus.prę timore.palam omnibus
ſine labore.abſq; iniuria.tenus pube:quod nos dicim⁹
pube tenus. Da vtriuſq; caſus prepoſitiōes:vt in.ſub.
ſuper.et ſubter. Quādo accuſatiuo caſui ſeruiūt: quā-
do nos vel quoſlibet ad locum ire iſſe vel ituros eſſe ſig-
nificamus. Quādo abltō caſui ſeruiūt: quando nos vł
quoſlibet in loco eſſe vel fuiſſe aut futuros eſſe ſignifi-
camus. In accuſatiui caſus. vt itur in antiquam ſyluā
In ablatiui caſus:vt ſtans celſa in puppi. Sub accuſa-
tiui caſus:vt poſteſq; ſub ipſos nitūtur gradibus. Sub
ablatiui caſus. vt Arma ſub aduerſa poſuit radiantia
quercu. Super quam vim habet: vbi locū ſignificat ma
gis accuſatiuo q̄ ablatiuo caſui ſeruit. vbi vero menti-
onem alicuius rei faciamus ablatiuo tantum. vt mul-
ta ſuper priamo rogitans ſuper hectore multa: hoc eſt:
de priamo ⁊ de hectore. In quam vim habet: etiam tūc
accuſatiuo caſui ſeruit. cum ſignificat contra: vt in ad-
ulterum ⁊ in deſertorem. Subter quam vim habet: ean
dem quam et ſuperiores ad locum ⁊ in loco ſignifican-
tes. Que prepoſitiones ſunt quę a dictionib⁹ ſeparari
non poſſunt: vt di.diſ.re.ſe.an.co.con. Quomodo: di-
cimus enim: diduco diſtraho recipio ſecubo amplector
cohęreo congredior. Que ſunt quę coniungi non poſ-
ſunt: vt apud et penes. Quę coniunguntur et ſeparan
tur: reliquæ pene omnes.

INteriectio quid eſt: pars orationis ſignificās men-
tis affectum voce incognita. Interiectioni quot ac-
cidunt: vnum. quid: ſignificatio tantum. Significatio
interiectionum in quo eſt: aut leticiam mentis ſignifi-
camus vt euax. aut dolorem vt heu. aut ammirationē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

vt pape. aut metum vt tat tat. . aut ſiqua ſunt ſimilia.

AMo verbũ actiuũ indicatiui modi tempoꝝ pñtis numeri ſingularis figurę ſimplicis ꝑſonæ primę coniugationis primæ quod coniugabitur ſic. Amo amas amat. et plr̄ amamus amatis amant. Præterito Imperfecto amabam amabas amabat. et plr̄ amabamus amabatis amabant. Pręterito perfecto amaui amauiſti amauit. et plr̄ amauimus amauiſtis amauerunt vel amauere. Pręterito pluſquãperfecto amauerã amaueras amauerat: ꝛ plr̄ amaueramus amaueratis amauerant. Futuro amabo amabis amabit. et pluraliter amabimus amabitis amabunt. Imperatiuo modo tempore pręſenti ad ſecundam et tertiam perſonam ama amet. et pluraliter amemus amate ament. Futuro amato tu: amato ille. et pluraliter amemus amatote amanto vel amantote. Optatiuo modo tempore p̄ſenti et p̄terito imperfecto vtinam amarem amares amaret. ꝛ plr̄ vtinã amaremus amaretis amarent. præterito ꝑfecto et plus quã perfcõ vtinã amauiſſem amauiſſes amauiſſet. et plr̄ vtinã amauiſſemus amauiſſetis amauiſſent. Futuro vtinã amem ames amet. et plr̄ vtinã amemus ametis ament. Coniunctiuo mõ tẽpore pñti cum amem ames amet: et plr̄ cum amemꝰ ametis ament. p̄terito imperfetto cũ amareʒ amares amaret. et plr̄ cum amaremus amaretis amarent. pręterito perfecto cum amauerim amaueris amauerit. ꝛ plr̄ cum amauerimus amaueritis amauerint. p̄terito pluſquãperfecto cũ amauiſſem amauiſſes amauiſſet. ꝛ plr̄ cum amauiſſemus amauiſſetis amauiſſent. futuro cum amauero amaueris amauerit. et plr̄ cum amauerimus amaueritis amauerint. Infinitiuo modo ſine numeris et perſonis tempore pñti ꝛ pręterito imperfecto amare. pręterito perfecto et pluſquãperfecto amauiſſe. futuro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

amatum ire vel amaturum eſſe. Verbo imꝑſonali mō tempore preſenti amatur. preterito imperfecto amabatur. preterito perfecto amatum eſt uel fuit. preterito plꝰ quāperfecto amatum erat vel fuerat. futuro amabitur. Imperatiuo modo tempore preſenti ametur. futuro amator. Optatiuo modo tēpore preſenti ⁊ preterito imperfecto vtinam amaretur. preterito perfecto et pluſq̄ꝫperfecto vtinam amatū eſſet vel fuiſſet. futuro vtinam ametur. Coniunctiuo mō tēpore pn̄ti cū ametur. preterito imperfecto cum amaretur. preterito perfecto cū amatū ſit vel fuerit. p̄terito pluſquāperfecto cū amatum eēt vel fuiſſet. futuro cū amatū erit vel fuerit. Infinitiuo mō ſine nūeris et ꝑſonis tp̄e pn̄ti ⁊ p̄terito imꝑfecto amari. p̄terito perfecto ⁊ pluſquāperfecto amatum eſſe vel fuiſſe. futuro amatum iri. Gerundia vel participialia verba ſunt hec amandi amando amādum. Supina amatum amatu. Duo participia trahuntur ab hoc verbo actiuo. preſens ⁊ futurum. preſens vt amans. futurum vt amaturus.

AMor amaris vel amare amatur. et plr̄ amamur amamini amātur. p̄terito imperfecto amabar amabaris vel amabare amabatur. et pluraliter amabamur amabamini amabātur. preterito perfecto amatus ſum vel fui es vel fuiſti eſt vel fuit. et pluraliter amati ſumus vel fuimus eſtis vel fuiſtis ſunt fuerunt vel fuere. p̄terito pluſquāperfecto amatus erā vel fueram eras vel fueras erat vel fuerat. et plr̄ amati eramus vel fueramus eratis vel fueratis erant vel fuerant. futuro amabor amaberis vel amabere amabitur. ⁊ plr̄ amabimur amabimini amabuntur. Imperatiuo mō tp̄e pn̄ti ad ſecundā ⁊ tertiā perſonā amare ametur. ⁊ pluraliter amemur amamini amentur. Futuro amator tu: amator ille. et pluralr̄ amemur amaminor amātor. Opta-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

ſiuo mō tēpoꝛe pn̄ti et pꝛeterito imꝑfecto vtinā amarer
amareris vel amarere amaretur. ⁊ plr̄ vtinā amaremur
amaremini amarent̄. p̄terito ꝑfecto ⁊ pluſquāꝑfecto v-
tinā amatꝰ eſſem vel fuiſſem eēs vel fuiſſes eēt ł fuiſſet
⁊ plr̄ vtinā amati eēmus ł fuiſſemꝰ eētis ł fuiſſetis eēnt
vel fuiſſent. futͦ vtinā amer ameris ł amere ametur. ⁊
plr̄ vtinā amemur amemi ament̄. Cōiūctio mō tp̄e pn̄ti
cū amet ameris ł amere ametur: ⁊ plr̄ cū amemur ame-
mini amētur. p̄terito imꝑfecto cū amarer amareris vel
amarere amaret̄. ⁊ plr̄ cū amaremur amaremi amarent̄.
p̄terito ꝑfecto cū amatꝰ ſim vel fueri ſis ł fueris ſit ł fu-
erit. ⁊ plr̄ cū amati ſimꝰ vel fuerimꝰ ſitis vel fueritis ſint
vel fuerit. p̄terito pluſquāꝑfecto cū amatꝰ eſſem ł fuiſ-
ſem eēs vel fuiſſes eēt vel fuiſſet. ⁊ plr̄ cū amati eēmus
vel fuiſſemus eētis vel fuiſſetis eēnt vel fuiſſent. futuro
cū amatꝰ ero vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. ⁊ plr̄
cū amati erimꝰ vel fuerimꝰ eritis vel fueritis erūt vł fu-
erint. Infinitiuo mō ſine nūeris ⁊ ꝑſonis tp̄e pn̄ti et p̄-
terito imꝑfecto amari. p̄terito perfecto ⁊ pluſquāꝑfecto
amatū eſſe vel fuiſſe. futuro amatū iri. Duo participia
trahūtur ab hoc verbo paſſiuo preteritū et futurū. pꝛe-
teritum vt amatus. futurum vt amandus.

DOceo doces docet: et plr̄ docemus docetis docēt.
p̄terito imꝑfecto docebaꝫ docebas docebat. et plr̄
docebamus docebatis docebant. p̄terito perfecto docui
docuiſti docuit: et plr̄ docuimus docuiſtis docuerūt vel
docuere. p̄terito pluſqnāperfecto docuerā docueras do-
cuerat. et plr̄ docueramus docueratis docuerāt. futuro
docebo docebis docebit ⁊ pluraliter docebimus docebi-
tis docebūt. Impatiuo mō tp̄e pn̄ti ad ſcd̄am ⁊ tertiam
perſonā doce doceat. ⁊ plr̄ doceamus docete doceāt. fu-
turo doceto tu doceto ille: ⁊ plr̄ doceamus docetote do-
cento vel docentote. Optatiuo mō tp̄e pn̄ti ⁊ pꝛeterito

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Imperfecto vtinã docerẽ doceres doceret. ꝫ plr̃ vtinã do-
ceremus doceretis docerent. præterito perfecto ꝫ pluſqꝫ
perfecto vtinã docuiſſez docuiſſes docuiſſet. ꝫ plr̃ vtinã
docuiſſemus docuiſſetis docuiſſent. futuro vtinã doce-
am doceas doceat ꝫ plr̃ vtinã doceam⁹ doceatis doceãt
Cõiunctiuo mõ tp̃e p̃nti cũ doceam doceas doceat ꝫ plr̃
cũ doceamus doceatis doceãt. p̃terito imperfecto cũ do
cerem doceres doceret: et plr̃ cũ doceremus doceretis do
cerent. p̃terito perfecto cum docuerim docueris docue-
rit. ꝫ plr̃ cum docuerimus docueritis docuerint. p̃terito
pluſquãperfecto cũ docuiſſem docuiſſes docuiſſet. ꝫ plr̃
cũ docuiſſemus docuiſſetis docuiſſent. futuro cũ docu-
ero docueris docuerit ꝫ plr̃ cũ docuerim⁹ docueritis do-
cuerint: Infinitiuo mõ ſine numeris ꝫ perſonis tp̃e p̃nti
et p̃terito imperfecto docere. p̃terito perfecto ꝫ pluſquã-
perfecto docuiſſe. futuro doctũ ire vel doctuꝝ eſſe. Ver-
bo imperſonali mõ tp̃e p̃nti docet̃. p̄terito imperfecto
docebatur. p̃terito perfecto doctũ eſt uel fuit. præterito
pluſquãperfecto doctũ erat vel fuerat. futuro docebitur
Imperatiuo modo tempore p̃nti doceatur. futuro doce
tor. Optatiuo modo tempore p̃nti ꝫ p̄terito imperfcõ
vtinã doceretur. p̃terito ꝑfecto ꝫ pluſquãperfecto vtinã
doctũ eſſet uel fuiſſet. futuro vtinã doceatur. Coniun-
ctiuo mõ tempore p̃nti cũ doceatur. præterito imꝑfecto
cũ doceretur. p̃terito perfecto cum doctum ſit vel fuerit.
p̄terito pluſquãperfecto cũ doctum eſſet vel fuiſſet. fu
turo cũ doctũ erit vl̃ fuerit. Infinitiuo mõ ſine nũeris ꝫ
perſonis tp̃e p̃nti ꝫ p̃terito imperfecto doceri. p̃terito ꝑ-
fecto et pluſquãperfecto doctũ eſſe vel fuiſſe. futuro do-
ctum iri. Gerũdia vl̃ participialia verba ſunt hec docẽ-
di docẽdo docendũ. Supina doctum doctu. Duo par-
ticipia trahuntur ab hoc verbo actiuo. p̄ſens et futuꝝ
præſens vt docens. futurum vt docturus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Doceoꝛ doceris vel docere docet̄ : ⁊ plr̄ docemur do-
cemini docent̄. p̄terito imꝑfecto docebar doceba-
ris vel docebare docebat̄. ⁊ plr̄ docebamur docebamini
docebātur. p̄terito perfecto doct⁹ ſum vel fui es vl̄ fuiſti
eſt vel fuit. ⁊ plr̄ docti ſumus vel fuimus eſtis vel fuiſtꝫ
ſunt fuerūt vel fuere. p̄terito pluſquāperfecto doct⁹ erā
vel fuerā eras uel fueras erat vel fuerat. et plr̄ docti era-
mus vel fueramus eratis vel fueratis erant vel fuerant
futuro doceboꝛ doceberis uel docebere docebitur. et plr̄
docebimur docebimini docebunt̄. Imperatiuo modo tē-
poꝛe pꝛeſenti ad ſecundam et tertiā perſonā docere do-
ceatur ⁊ plr̄ doceamur docemini doceātur. futuro doce-
toꝛ tu docetoꝛ ille. ⁊ plr̄ doceamur doceminoꝛ docentoꝛ.
Optatiuo mō tēpoꝛe p̄nti ⁊ p̄terito imperfecto vtinam
docerer docereris vel docerere doceretur. ⁊ plr̄ vtinā do-
ceremur doceremini docerētur. p̄terito ꝑfecto ⁊ pluſquā
perfecto vtinā doctus eſſem vel fuiſſem eſſes vel fuiſſes
eēt vel fuiſſet. ⁊ plr̄ vtinā docti eēmus vel fuiſſem⁹ eētis
vel fuiſſetis eēnt vel fuiſſent. futuro vtinā docear doce-
aris vel doceare doceatur. ⁊ plr̄ vtinā doceamur docea-
mini doceātur. Coniūctiuo modo tempore p̄nti cū do-
cear docearis vl̄ doceare doceatur. ⁊ plr̄ cum doceamur
doceamini doceātur. p̄terito imꝑfecto cū docerer doce-
reris vel docerere doceretur. ⁊ plr̄ cū doceremur docere-
mini docerētur. p̄terito perfecto cū doctus ſim vel fuerīꝫ
ſis vel fueris ſit vel fuerit. ⁊ plr̄ cum docti ſimus vel fue-
rimus ſitis vel fueritis ſint vel fuerint. p̄terito pluſquā-
perfecto cū doct⁹ eēm vel fuiſſem eēs vel fuiſſes eēt vel
fuiſſet. ⁊ plr̄ cū docti eſſemus vel fuiſſem⁹ eētis vel fuiſ-
ſetis eſſent vel fuiſſent. futuro cū doct⁹ ero vel fuero erꝫ
vel fueris erit vel fuerit. et plr̄ cū docti erimus vel fueri-
mus eritis vel fueritis erunt vel fuerint. Infinitiuo mō
ſine numeris et ꝑſonis tp̄e p̄nti ⁊ p̄terito imꝑfcō doceri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

p̄terito perfecto et pluſquā perfecto doctum eſſe vel fuiſ-
ſe. Futuro doctum iri. Duo participia trahūtur ab hoc
verbo paſſiuo preteritum ꝛ futurum. pꝛeteritum vt do-
ctus: futurum vt docendus.

LEgo v̄bū actiuū indicatiui modi tēporis p̄ntis nu-
meri ſingularis figurę ſimplicis pſonę pꝛīe coniu-
gationis tertię quod cōiugabitur ſic. Lego legis legit. ꝛ
plr̄ legimus legitis legunt. p̄terito impfecto legebā le-
gebas legebat: ꝛ plr̄ legebamus legebatis legebāt. p̄te-
rito perfecto legi legiſti legit. ꝛ plr̄ legim⁹ legiſtis lege-
runt uel legere. p̄terito pluſquā perfecto legeraꝫ legeras
legerat: ꝛ plr̄ legeramus legeratis legerāt. futuro legaꝫ
leges leget: ꝛ plr̄ legemus legetis legēt. Imꝑatiuo mō
t̄pe p̄nti ad ſcd̄am ꝛ tertiā perſonā lege legat. ꝛ plr̄ lega-
mus legite legāt. futuro legito tu legito ille. et plr̄ lega-
mus legitote legūto vel legūtote. Optatiuo modo t̄pe
p̄nti et p̄terito impfecto vtinā legerē legeres legeret. et
plr̄ vtinā legeremus legeretis legerent. p̄terito perfecto
et pluſquā perfecto vtinā legiſſem legiſſes legiſſet. et plr̄
vtinā legiſſemus legiſſetis legiſſent. futuro vtinā legaꝫ
legas legat. ꝛ plr̄ vtinā legamus legatis legāt. Cōiun-
ctiuo mō t̄pe p̄nti cū legam legas legat ꝛ plr̄ cū legam⁹
legatis legāt. p̄terito imperfecto cū legerem legeres le-
geret. ꝛ plr̄ cū legeremus legeretis legerent. p̄terito per
fecto cum legerim legeris legerit. et plr̄ cū legerimus le-
geritis legerint. p̄terito pluſquā perfecto cū legiſſem le-
giſſes legiſſet. ꝛ plr̄ cum legiſſemus legiſſetis legiſſent.
futuro cū legero legeris legerit: et plr̄ cū legerimus lege
ritis legerint. Infinitiuo mō ſine numeris et perſonis
tempore pꝛeſenti ꝛ p̄terito impfecto legere. p̄terito pfcō
ꝛ pl⁹ q̄pfecto legiſſe. futuro lectū ire vl̄ lecturꝫ eſſe. Ver-
bo impſonali modo tēpoꝛe pꝛeſenti legitur. p̄terito im-
perfecto legebatur. pꝛæterito perfecto lectū eſt vel fuit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

pꝛeterito plusq̄ꝑfecto lectū erat vel fuerat. futuro le-
getur. Imperatiuo mō tempe p̄nti legatur. futuro legi-
toꝛ. Optatiuo mō tēpoꝛe p̄nti et p̄terito imperfecto vti-
nā legeretur: p̄terito perfecto ꝛ pluſquāperfecto vtinam
lectū eēt vel fuiſſet. futuro vtinā legatur. Coniunctiuo
mō tp̄e p̄nti cū legatur. p̄terito imperfecto cū legeretur.
p̄terito perfcō cum lectū ſit vel fuerit. p̄terito pluſquam
perfecto cū lectū eſſet vel fuiſſet. futuro cū lectuꝫ erit vel
fuerit. Infinitiuo mō ſine nūeris et perſonis tp̄e p̄nti et
p̄terito impfecto legi. p̄terito perfecto et pluſquāperfcō
lectū eſſe vel fuiſſe. futuro lectū iri. Gerūdia vel pertici-
pialia verba ſunt hec legendi legēdo legendū. Supina
lectū lectu. Duo participia trahuntur ab hoc verbo ac-
tiuo p̄ns et futurum. p̄ns vt legens. futurū vt lecturus.

LEgoꝛ legeris vel legere legitur. et plr̄ legimur legi-
mini legūtur. p̄terito imperfecto legebar legebariſ
vel legebare legebatur. et plr̄ legebamur legebamini le
gebātur. p̄terito perfecto lectus ſum vel fui es vel fuiſti
eſt vel fuit. et plr̄ lecti ſumus vel fuimus eſtis vl' fuiſtis
ſunt fuerunt vel fuere. p̄terito pluſquamperfecto lectus
erā vel fuerā eras vel fueras erat vel fuerat. ꝛ plr̄ lecti e-
ramus vel fueramus eratis vel fueratis erāt vel fuerāt.
futuro legar legeris vel legere legetur. ꝛ plr̄ legemur le-
gemini legentur. Imperatiuo mō tp̄e p̄nti ad ſecundā
et tertiā perſonā legere legatur. et plr̄ legamur legimi-
ni legātur. futuro legitoꝛ tu legitoꝛ ille. et plr̄ legamur le
gaminoꝛ legūtoꝛ. Optatiuo mō tp̄e p̄nti et p̄terito im-
perfecto vtinā legerer legereris vel legerere legeretur. ꝛ
plr̄ vtinā legeremur legeremini legerētur: p̄terito perfe-
cto ꝛ pluſq̄perfecto vtinā lectus eēm vel fuiſſem eēs vel
fuiſſes eēt vel fuiſſet et plr̄ vtinā lecti eſſemus vel fuiſſe-
mus eētis vel fuiſſetis eſſent vel fuiſſent. futuro vtinaꝫ
legar legaris vel legare legat᷑. et plr̄ vtinaꝫ legamur le-

C

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

gamini legātur. Coniūctiuo mō tpe pñti cum legar legaris vel legare legat̄. et plr̄ cum legamur legamini legātur. p̄terito imperfecto cū legerer legereris vel legerē legeret̄. et plr̄ cū legeremur legeremini legerētur. p̄terito perfecto cū lectus ſim vel fueri ſis vel fueris ſit vl' fuerit. ꝫ plr̄ cū lecti ſimus vel fuerim⁹ ſitis vel fueritis ſint vel fuerint. p̄terito pluſquāperfecto cū lectus eſſem vel fuiſſem eēs vel fuiſſes eēt vel fuiſſet. ꝫ plr̄ cū lecti eſſem⁹ vel fuiſſem⁹ eſſetis vel fuiſſetis eēnt vel fuiſſent. futuro cū lectus ero vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. ꝫ plr̄ cū lecti erim⁹ vl' fuerimus eritis vel fueritis erūt vel fuerint. Infinitiuo mō ſine nūeris ꝫ p̱ſonis tp̄e pñti et preterito imperfecto legi. p̄terito perfecto et pluſq̄ꝑperfecto lectum eſſe vel fuiſſe. futuro lectum iri. Duo participia trahuntur ab hoc verbo paſſiuo preteritum ꝫ futurum. preteritum vt lectus: futurum vt legendus.

AUdio verbū actiuū indicatiui mōi tpis pñtis numeri ſingularis figure ſimplicis p̱ſone prime cōiugationis quarte qḋ coniugabitur ſic. ¶ Audio audis audit. ꝫ plr̄ audimus auditis audiūt. p̄terito imperfecto audiebā audiebas audiebat. ꝫ plr̄ audiebam⁹ audiebatis audiebāt. p̄terito p̱fecto audiui audiuiſti audiuit. ꝫ plr̄ audiuimus audiuiſtis audiuerūt vel audiuere. p̄terito pluſquāperfecto audiuerā audiueras audiuerat. ꝫ plr̄ audiueram⁹ audiueratis audiuerant. futuro audiā audies audiet. ꝫ plr̄ audiem⁹ audietis audiēt Imperatiuo mō tpe pñti ad ſecundā et tertiā perſonam audi audiat. et plr̄ audiamus audite audiāt. futuro audito tu: audito ille. et plr̄ audiam⁹ auditote audiūto vl' audiūtote. Optatiuo mō tp̄e pñti ꝫ preterito imperfecto vtinā audirē audires audiret. et plr̄ vtinā audirem⁹ audiretis audirēt. p̄terito perfecto et pluſq̄ꝑperfecto ūt audiuiſſē audiuiſſes audiuiſſꝫ. ꝫ plr̄ vtinā audiuiſſem⁹

audiuiſſetꝫ audiuiſſent. futuro vtinã audiã audias au diat. et plr̄ vtinã audiam⁹ audiatis audiãt. Cõiuncti-uo mõ tp̄e pñti cũ audiã audias audiat. ⁊ plr̄ cum audi amus audiatis audiant. p̄terito imperfecto cũ audireꝫ audires audiret. ⁊ plr̄ cũ audiremus audiretis audirẽt p̄terito perfecto cum audiuerim audiueris audiuerit. ⁊ plr̄ cũ audiuerimus audiueritis audiuerint. p̄terito pl⁹ q̄ perfecto cum audiuiſſem audiuiſſes audiuiſſet. et plr̄ cũ audiuiſſemus audiuiſſetis audiuiſſent. futuro cum audiuero audiueris audiuerit. ⁊ plr̄ cum audiuerimus audiueritis audiuerint. Infinitiuo mõ ſine numeris et perſonis tp̄e pñti et p̄terito imperfecto audire. p̄terito perfecto et pluſquã perfecto audiuiſſe. futuro auditum ire vel auditurũ eſſe. Verbo imꝑſonali mõ tp̄e pñti au-ditur. p̄terito imperfecto audiebatur. p̄terito perfcõ au-ditum eſt vel fuit. p̄terito pluſquãperfecto auditũ erat vel fuerat. futuro audietur. Imꝑatiuo mõ tp̄e pñti au-diatur. futuro auditoꝛ. Optatiuo mõ tp̄e pñti et p̄teri-to imperfecto vtinã audiretur. p̄terito perfecto ⁊ plusq̄ perfecto vtinã auditũ eſſet vel fuiſſet. futuro vtinã au-diatur. Coniũctiuo mõ tp̄e pñti cum audiatur. p̄terito imperfecto cũ audiretur. p̄terito perfecto cũ audituꝫ ſit vel fuerit. p̄terito pluſquãperfecto cũ auditũ eſſet vel fu iſſet: futuro cũ auditũ erit vel fuerit. Infinitiuo mõ ſine numeris et perſonis tp̄e pꝛęſenti ⁊ pꝛęterito imperfecto audiri. pꝛęterito perfecto ⁊ pluſquãperfecto auditũ eſſe vel fuiſſe. futuro auditum iri. Gerundia vel participia-lia verba ſunt hęc audiendi audiendo audiẽdum. Su-pina auditum auditu. Duo participia trahũtur ab hoc verbo actiuo pꝛęſens et futurum. pꝛæſens vt audiens: futurum vt auditurus.

Audioꝛ audiris vel audire auditur. et plr̄ audimur audimini audiũtur. p̄terito imperfecto audiebar

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

audiebaris vel audiebare audiebatur. et plr̄ audieba-
mur audiebamini audiebātur. p̄terito perfecto auditꝰ
ſum vel fui es vel fuiſti eſt vel fuit. et plr̄ auditi ſumꝰ vel
fuimus eſtis vel fuiſtis ſunt fuerūt vel fuere. pꝛæterito
pluſq̃perfecto auditꝰ erā vel fuerā eras vel fueras erat
vel fuerat. ⁊ plr̄ auditi eramus vel fueramus eratis vel
fueratis erāt vel fuerāt. Futuro audiar audieris vel au-
diere audietur. et plr̄ audiemur audiemini audientur.
Imperatiuo modo tp̄e pn̄ti ad ſecundā et tertiā perſo-
nā audire audiatur. ⁊ plr̄ audiamur audimini audian-
tur. Futuro auditoꝛ tu. auditoꝛ ille. ⁊ plr̄ audiamur au
diminoꝛ audiuntoꝛ. Optatiuo mō tp̄e pn̄ti ⁊ pꝛęterito
imperfecto vtinā audirer audireris vl̄ audirere audire-
tur. et plr̄ vtinā audiremur audiremini audirent̄. pꝛęte
rito perfecto ⁊ pluſquāperfecto vtinā auditus eſſem vel
fuiſſem eēs vel fuiſſes eēt vel fuiſſet. et plr̄ vtinā auditi
eēmus vel fuiſſemus eētis vel fuiſſetis eēnt vel fuiſſent
futuro vtinā audiar audiaris vel audiare audiatur. et
plr̄ vtinā audiamur audiamini audiātur. Coniūctiuo
mō tp̄e pn̄ti cum audiar audiaris vel audiare audiatur
et plr̄ cū audiamur audiamini audiātur. p̄terito imper
fecto cū audirer audireris vel audirere audiretur. et plr̄
cū audiremur audiremini audirētur. p̄terito ꝑfecto cuꝫ
auditus ſim vel fuerim ſis vel fueris ſit vel fuerit. et plr̄
cū auditi ſimus vel fuerimꝰ ſitis vel fueritis ſint vel fu-
erint. p̄terito pluſq̃perfecto cū auditꝰ eſſem vel fuiſſem
eēs vel fuiſſes eēt vel fuiſſet ⁊ plr̄ cū auditi eēmus vel fu
iſſemus eſſetis vel fuiſſetis eſſent vel fuiſſent. futuro cū
auditus ero vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. ⁊ plr̄
cū auditi erimus vel fuerimus eritis vel fueritis erūt vl̄
fuerint. Infinitiuo mō ſine numeris ⁊ perſonis tp̄e pn̄-
ti et pꝛęterito imperfecto audiri. p̄terito perfecto ⁊ plus
q̃perfecto auditū eſſe vel fuiſſe. futuro auditū iri. Duo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

participia trahūtur ab hoc verbo paſſiuo pꝛeteritum et futuꝝ. p̄teritū vt auditus. futurum vt audiendus.

FEro fers fert. ꝫ plr̄ ferimus fertis ferunt. p̄terito imperfecto ferebā ferebas ferebat. ꝫ pluraliter ferebamus ferebatis ferebant. Pꝛeterito perfecto tuli tuliſti tulit. ꝫ plr̄ tulimus tuliſtis tulerunt vel tulere. pꝛeterito pluſquāperfecto tulerā tuleras tulerat. ꝫ plr̄ tuleramus tuleratis tulerant. Futuro ferā feres feret. et plr̄ feremꝰ feretis ferent. Impatiuo mō tp̄e p̄nti ad ſecundā et tertiā perſonā fer ferat. ꝫ plr̄ feramus ferte ferāt. futuro ferto tu ferto ille. et plr̄ feramus fertote ferūto vel ferūtote. Optatiuo mō tp̄e p̄nti et p̄terito imperfecto vtinā ferrem ferres ferret. et plr̄ vtinā ferremus ferretis ferrēt. p̄terito perfecto ꝫ pluſquāperfecto vtinā tuliſſem tuliſſes tuliſſet. et plr̄ vtinā tuliſſemus tuliſſetis tuliſſent. futuro vtinā ferā feras ferat: et plr̄ vtinā feramus feratis ferant. Cōiunctiuo mō tempoꝛe p̄nti cū feram feras ferat et plr̄ cum feramus feratis ferāt. p̄terito imperfecto cuꝫ ferrem ferres ferret. et plr̄ cū ferremus ferretis ferrēt. p̄terito perfecto cū tulerim tuleris tulerit et plr̄ cum tulerimus tuleritis tulerint. p̄terito pluſquāperfecto cū tuliſſem tuliſſes tuliſſet. et plr̄ cum tuliſſemꝰ tuliſſetis tuliſſent. futuro cū tulero tuleris tulerit. et plr̄ cū tulerimꝰ tuleritis tulerint. Infinitiuo mō ſine numeris et perſonis tp̄e p̄nti et p̄terito imperfecto ferre. p̄terito perfecto ꝫ pluſquāperfecto tuliſſe. futuro latū ire vel laturū eſſe. Verbo imperſonali mō tempoꝛe p̄nti fertur. p̄terito imperfecto ferebatur: pꝛeterito perfecto latum eſt vel fuit. p̄terito pluſquamperfecto latum erat vel fuerat. futuro feretur. Imperatiuo mō tēpoꝛe p̄nti feratur. futuro fertoꝛ. Optatiuo mō tp̄e pꝛeſenti ꝫ p̄terito imperfecto vtinā ferretur. p̄terito perfecto et pluſquāperfecto vtinam latū eſſet vel fuiſſet. futuro vtinā ferat͛. Cōiunctiuo mō

tp̄e pn̄ti cum ferat̄. p̄terito impfecto cuȝ ferretur. p̄terito
ꝑfecto cū latū ſit vel fuerit. p̄terito pluſquāperfecto cuȝ
latū eſſet vel fuiſſet. futuro cū latum erit vel fuerit. In=
finitiuo mō ſine numeris et perſonis tp̄e pn̄ti ꝛ preteri=
to imperfecto ferri. p̄terito perfecto et pluſquāperfecto
latū eſſe vel fuiſſe. futuro latū iri. Gerūdia vel partici=
pialia verba ſunt hec ferendi ferendo ferendū. Supina
latū la tu. Duo participia trahuntur ab hoc verbo acti=
uo pn̄s et futurum. pn̄s vt ferens. futurum vt laturus.
Feror ferris vel ferre fertur. et plr̄ ferimur ferimini fe
runtur. p̄terito imperfecto ferebar ferebaris vel fe=
rebare ferebatur. ꝛ plr̄ ferebamur ferebamini ferebant̄.
p̄terito perfecto latus ſum vel fui es vel fuiſti eſt vel fu=
it. et plr̄ lati ſumus vel fuimus eſtis vel fuiſtis ſunt fu=
erunt vel fuere. p̄terito pluſquāperfecto latus eram vel
fueram eras vel fueras erat vel fuerat. et plr̄ lati eramꝰ
vel fueramus eratis vel fueratis erant vel fuerāt. futu=
ro ferar fereris vel ferere feretur. et plr̄ feremur feremini
ferentur. Imperatiuo modo tempore pn̄ti ad ſecundā ꝛ
tertiā perſonam ferre ferat̄: et plr̄ feramur ferimini ferā=
tur. futuro fertor tu: fertor ille. et plr̄ feramur feriminor
feruntor. Optatiuo modo tēpore pn̄ti et p̄terito imper
fecto vtinā ferrer ferreris vel ferrere ferretur. ꝛ plr̄ vtinā
ferremur ferremini ferrētur. p̄terito perfecto ꝛ pluſquā=
perfecto vtinā latus eſſem vl' fuiſſem eēs vel fuiſſes eēt
vel fuiſſet. et plr̄ vtinā lati' eſſemus vl' fuiſſemus eſſetis
vel fuiſſetis eſſent vl' fuiſſent. futuro vtinā ferar feraris
vel ferare ferat̄. et plr̄ vtinā feramur feramini' ferantur.
Cōiunctiuo mō tp̄e pn̄ti cum ferar feraris vel ferare fe=
ratur. ꝛ plr̄ cum feramur feramini ferātur. p̄terito imp=
fecto cum ferrer ferreris vel ferrere ferret̄. et plr̄ cum fer=
remur ferremini ferrētur. p̄terito ꝑfecto cū latus ſim vel
fuerim ſis vel fueris ſit vel fuerit. ꝛ plr̄ cuȝ lati ſimus vel

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

fuerimus ſitis vel fueritis ſint vel fuerint. p̄terito pluſq̃z
perfecto cum latus eēm vel fuiſſem eſſes vel fuiſſes eſſʒ
vel fuiſſet. et plr̄ cum lati eſſemus vel fuiſſemus eſſetis
vel fuiſſetis eſſent vel fuiſſent. futuro cum latus ero vł
fuero eris vel fueris erit vel fuerit. et plr̄ cum lati erim⁹
vel fuerimus eritis vel fueritis erunt vel fuerint. Infi-
nitiuo modo ſine numeris et perſonis tēpore p̄nti et p̄-
terito imperfecto ferri. p̄terito perfecto ⁊ pluſquãperfec-
to latum eſſe vel fuiſſe. futuro latuʒ iri. Duo participia
trahuntur ab hoc verbo paſſiuo preteritum ⁊ futurum.
preteritum vt latus: futurum vt ferendus.

SUm es eſt. et plr̄ ſumus eſtis ſunt. p̄terito imꝑfecto
erã eras erat. ⁊ plr̄ eramus eratis erãt. Preterito ꝑ-
fecto fui fuiſti fuit. ⁊ plr̄ fuimus fuiſtis fuerũt vel fuere.
Preterito pluſquãperfcõ fuerã fueras fuerat. ⁊ plr̄ fue-
ramus fueratis fuerãt. Futuro ero eris erit. et plr̄ erim⁹
eritis erunt. Imperatiuo modo tp̄e p̄nti ad ſecundã et
tertiã perſonã ſis ſit. et plr̄ ſimus ſitis vel eſte ſint. futu-
ro eſto tu eſto ille. et plr̄ ſimus eſtote ſunto vel ſuntote.
Optatiuo modo tp̄e p̄nti ⁊ preterito imperfecto vtinaʒ
eſſem eſſes eſſet. et pluraliter vtinã eſſemus eſſetis eēnt
Preterito perfecto et plus quam perfecto vtinã fuiſſem
fuiſſes fuiſſet. et plr̄ vtinã fuiſſemus fuiſſetis fuiſſent.
Futuro vtinã ſim ſis ſit. ⁊ pluraliter vtinam ſimus ſitis
ſint. Coniunctiuo modo tempore preſenti cum ſim ſis
ſit. ⁊ plr̄ cum ſimus ſitis ſint. Preterito imperfecto cum
eſſem eſſes eſſʒ. et plr̄ cum eſſemus eſſetis eſſent. Prete
rito perfecto cum fuerim fueris fuerit ⁊ plr̄ cũ fuerimus
fueritis fuerint. Preterito pluſquãperfecto cum fuiſſem
fuiſſes fuiſſet. et plr̄ cum fuiſſemus fuiſſetis fuiſſent. fu
turo cũ fuero fueris fuerit. et plr̄ cum fuerimus fueritis
fuerint. Infinitiuo modo ſine nũeris ⁊ perſonis tēpore
preſenti et preterito imperfecto eſſe. praeterito perfecto

ꝛ pluſq̄perfecto fuiſſe. futuro caret. Gerūdia vl' partici-
pialia verba ſunt hec eſſendi eſſendo eſſendum. Supi-
nis caret. vnum participium habet quod eſt ens.

VOlo vis vult: et plr̄ volumus vultis volunt. p̄teri-
to imperfecto volebā volebas volebat. et plr̄ vole-
bamus volebatis volebāt. p̄terito perfecto volui volu-
iſti voluit. et plr̄ voluimus voluiſtis voluerūt vel volu-
ere. p̄terito pluſquāperfecto voluerā volueras voluerat
ꝛ plr̄ volueramus volueratis voluerāt. futuro volā vo-
les volet et plr̄ volemus voletis volent. Imperatiuo ca
ret Futurum non habet. Optatiuo mō tēpore preſenti
ꝛ p̄terito imperfecto vtinā vellē velles vellet. ꝛ plr̄ vtinā
vellemus velletis vellent. p̄terito perfecto ꝛ pluſquāper
fecto vtinā voluiſſem voluiſſes voluiſſet. ꝛ plr̄ vtinā vo
luiſſem⁹ voluiſſetis voluiſſent. Futuro vtinā velim ve-
lis velit. ꝛ plr̄ vtinam velimus velitis velint. Cōiuncti-
uo mō tempore p̄nti cum velim velis velit. ꝛ plr̄ cū veli-
mus velitis velint. p̄terito imperfecto cum vellem vel-
les vellet. ꝛ plr̄ cū vellemus velletis vellent. p̄terito per-
fecto cum voluerim volueris voluerit. et plr̄ cū volueri-
mus volueritis voluerint. p̄terito pluſquāperfecto cum
voluiſſem voluiſſes voluiſſet. ꝛ plr̄ cum voluiſſem⁹ vo-
luiſſetis voluiſſent. Futuro cū voluero volueris volue-
rit. ꝛ plr̄ cum voluerimus volueritis voluerint. Infini-
tiuo modo ſine numeris ꝛ perſonis tempore p̄nti ꝛ pre-
terito imperfecto velle. p̄terito perfecto et pluſquāper-
fecto voluiſſe. Futuro caret. Gerūdia vel participialia
verba ſunt hec volendi volendo volendū. Supinis ca-
ret. Vnū participium habet quod eſt volens. Finis.

Dauentriæ per Albertum Pafradum.
Anno M D XXX.

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 E 5